

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 11 JANUARI.

Meeting te Tongeren.

Eene groote meeting ter bekoming van den ijzeren weg van Brussel naar Aken langs Thienen, St-Truiden, Borgloon, Tongeren, Visé en Aubel zal plaats hebben op het stadhuis te Tongeren op zondag 14 januari, om 3 uren namiddags.

Men leest in l'Étoile :

Wij ontvangen eene goede tijding, voor de dragers van pandbrieven der maatschappijen van grondkrediet, gezegd *Langrand-Dumonceau*, alsook voor de aktionarissen der gezegde maatschappijen. De overeenkomst, geteekend door de vertegenwoordigers der maatschappijen, en de engelsche en belgische kuratoren ter eene zijde en een duitseh consortium ter andere zijde, zou aan de pandbrieven van het *Grand- en Nijverheidskrediet* terugbetaling aan pari verzekeren, alleen met verlies van interesten, aan de pandbrieven van de *Agricole* een dividend van 80 Oj0 en aan die van de *Internationale* eene bedoeling van 70 Oj0.

De intekenaars op aktiën der verschillende maatschappijen zouden vrij zijn van elke geldstorting en buiten het bereik gesteld worden van welkdanige aanspraak hierop.

Men zegt dat de overeenkomst op dit oogenblik onderworpen is aan de goedkeuring van de koophandelsrechtbank van Brussel, en men hoopt dat zij zich niet zal laten wachten.

De aktionarissen zullen misschien met deze overeenkomst nog gelukkiger zijn dan de dragers van pandbrieven zelve; want zij doet deze aandeelhouders ontsnappen aan voor hen ruïneerende eischen en in alle geval aan zeer wisselvallige en kostbare rechtsgedingen.

l'Étoile brengt daar voorzeker een goede tijding aan; zij bewijst eens te meer wat wij reeds verscheidene malen zegden: hadden de doktrinaire bladen en kopstukken de zaken Langrand niet moedwillig benadeeld; hadden zij, uit geest van partijchap, die maatschappijen niet boosaardig tegengewerkt en vervolgd er zouden zooveel menschen niet getuineerd zijn geworden. Ditmaal is hunne werking niet gelukt, volgens het zeggen van *l'Étoile*; maar het blijft eene zekere zaak dat niemand meer toegebracht heeft tot het benadeelen der aktiehouders, dan de doktrinaires, die huichelend beweerden de wrekers te zijn der *morale publique*.

Alles belooft voor het jaar 1872 eenen overvloedigen oogst, doch om dien te bekomen is het noodig dat de landbouwers van nu of aan jacht maken op de rupsennesten. De kleine witte zakjes, die aan de boomknissen, de als met slijm aan elkander gekleefde eitjes, die ringen rondom de takken vormen, moeten zorgvuldig opgezocht en verbrand worden. Men beweert dat de vorst de rupsen doodt; dit is eene dwaling. Men heeft van die insecten zien weerstaan aan eene koude van 25 graden.

— Men schrijft uit Brussel, 9 januari :

Een buitengewoon geval van oogenblikkelijke blindwording, waaraan men geen voorbeeld aantreft in de annalen der geneskunde, heeft op 24 december plaats gehad in de gemeente Sint-Joos-ten-Noode. Wij denken het nuttig en in het belang der wetenschap, dit geval te vermelden en over te leveren aan de studie van de mannen der kunst, vooral aan degenen die zich speciaal bezig houden met de oogziekten.

Op 24 december, vooravond van Kerstdag, begaf zich een zeer gezond 22jarige jongeling, de heer C. J., des avonds naar zijne herberg om er zijne pijp te rooken en zijn glas bier te drinken. Zoals naar gewoonte, werd er geweldig geroekt.

Nauwelijks bevond deze jongeling zich een halve uur in de estaminet, toen zijne oogen hem begonnen zeer te doen en hij geen persoon meer kon onderscheiden. Hij was blind!

Hij moest naar zijne woning gebracht worden; de gewone geneesheer werd onmiddellijk ingeroepen, diende hem eenige zorgen toe, doch alles bleef zonder uitwerksel.

Zijne familie deed hem geleiden naar het etablissement in de Koninklijkestraat, bestuurd door M. den doctor Tack, en speciaal ingericht voor de ooglijders.

De geneesheeren consulteerden elkander en erkenden dat zij dergelijk geval nooit te bestaigen hadden gehad.

Zij sloegen de hand aanstonds aan het werk,

en, na verscheidene smartelijke operaties aan het hoofd van den lijder gedaan te hebben, verkregen zij den eersten uitslag, dengene van een weinig van 't gezicht aan den wanhopigen jongeling weer te geven.

Goede verzorgingen hebben sedert dien eene gevoelige verbetering toegebracht aan den toestand van den zieke, en men verzekert ons dat de geneesheeren de gegrondde hoop koesteren, dat de arme jongeling binnen eenige weken het gezicht geheel en al zal terug bekomen hebben.

Dit geval van blindheid schijnt aan den tabaksrook te moeten toegeschreven worden.

— Maandag morgen heeft te Gloucester eene doodstrafuitvoering plaats gehad. Frederik Jones ond 21 jaar, is door den beul Calcraft binnen de gevangenis opgehouden. Men herinnert zich dat Jones den hals heeft afgesneden aan een jong meisje, met name Emelie Gardner, met wie hij verkeerde. Hij zegde eerst dat het meisje hem het eerst had aangevallen met een scheermes, en ziende dat zij hem niet kon vermoorden ziczelf de keel had afgesneden. Later liet hij verstaan, dat hij jaloersch was, en omdat het meisje hem niet wilde zeggen, dat zij hem beminde, haar gedood heeft. Hij heeft zich na de moord zijner beminde zelf willen doodden, maar de moed heeft hem ontbroken.

— Een zonderling jachtavontuur heeft dezer dagen tusschen Rochefort en Han plaats gehad. De boeren die aan het werken waren in de weide van den heer L., zagen eenen overheerlijken hert op hen afkomen, die gekwetst en bijna uitgeput scheen. Zij vervolgden hem, sloten hem in en maakten hem met stokken af. Dit dier woog niet minder dan 200 kilogram. Op het lijf bemerkte men geen enkel spoor eener wond. Zou het door de wolven of honden achtervolgd zijn geworden? Men weet het niet; wat er ook van zij, het vleesch werd uitgedield aan de boeren van het dorp. Ieder heeft zijn stuk gebrad gehad.

Buitenlandsch nieuws.

De partij der gematigde Republiek en der orde heeft zegepraald in de kiesworsteling welke te Parijs heeft plaats gehad. M. Vautrain, kandidaat der behoudende republikaansche denkwijze en ondersteuner des Staatsbestuurs van M. Thiers, is vertegenwoordiger van 't departement der Seine, voor de stad Parijs, gekozen met 121,158 stemmen.

M. Victor Hugo, de wereldvermaarde dichter, toneel- en romanschrijver, kandidaat der overdevren partij, of eigenlijk der rooden die zich geen communisten meer durven noemen, heeft 93,423 stemmen op zich vereenigd; zoaals men ziet, verbeelden de duizendheden juist het jaartal der eerste roode republiek.

Die uitslag is des te merkwaardiger, als men in het oog houdt dat bijna de helft der gewone burgerij zich van stemmen onthouden heeft, en de aanbangers der radicale republiek zich ontzaglijk veel moeite hadden gegeven voor de zegepraal van hunnen befaamden kandidaat, iets wat in de volkwijken Bercy en Moufflard ook volkomen gelukt is.

Maar in de aanzienlijker wijken Saint Sulpice, Saint Honoré, der Opera en van den Louvre, is de overgrote bijval verworven door M. Vautrain, die met 38,000 stemmen meerderheid de overwinning heeft behaald.

In de Noorder departementen zullen meest al de kandidaten der gematigde republikaansche denkwijze zegeprelen en derhalve nog meer steun geven aan het tegenwoordige Staatsbestuur. Te Amiens wordt de radicale kandidaat bestreden en waarschijnlijk overwonnen door een lid der linker middenbanken. In 't departement du Gard heeft hetzelfde plaats.

In Marseille hebben de twee radicale kandidaten de bovenhand gehouden.

De nieuwe legerinrichting in Frankrijk, waarbij de verplichte persoonlijke dienst verworpen is en de plaatsvervangende veroorloofd blijft; doch die zoo behendig saamgesteld is dat hij, die van dien krijgsofstand zich vrij lot, en hij die zich vrij koopt, toch schier aanstonds deel maken van de nationale garde of de burgerwacht, welke bataljons in tijd van nood dadelijk gemobiliseerd kunnen worden, heeft de bekommerende aandacht in 't buitenland, vooral in Pruisen opgewekt. De nieuwe wapeningen in artillerie en andere krijgsmateriaal jaarlijks gevoerd, vermeenen zij daarin de volharding te ontdekken van het in Frankrijk door velen geliefkoosd plan om zooaast mogelijk wraak tegen de Duitschers te nemen.

Wij begrijpen zeer goed de gekwetste eigenliefde, den nationalen trots, zelfs den gloeienden drift der krijgsofstandige Franschen, om dien geleden hoon te wreken. Het verstandige ge-

deelte der natie redeneert nogtans anders. Het zegt dat, niet de Pruisen, maar wel het ellendig en onbeendig Staatsbestuur van Napoleon III, de eenigste oorzaak zijn geweest van den rampzaligen duitsehen oorlog en van al de jammeren en ongelukken daartu voortgesproten; — dat er geen schande bestaat in de neerlaag, als door een roekeloozen Vorst, zijne beste strijdmacht, een gevecht leger van meer dan honderdduizend onverschrokken strijders, aan den vijand laf en laag wordt overgegeven.

Integendeel: hoe diep bedroefd en in rouw gedompeld, verhoovaardigen de ware Franschen zich, omdat, toen alles verloren scheen, op de stem van het voorloopig Staatsbewind van Bordeaux honderden legioenen dappere nationale garden en vrijwilligers gewapend naar de strijdvelden snelden, om den overmachtigen vreemdeeling van den vaderlandschen bodem te verdrijven; dat zij even als de parijzische bevolking, die al het lijden en de smarten van helgering en hongersnood zonder te morren verdroege, als helden den vijand bevochten en zich verdedigd hebben...

Sommige dagbladen veronderstellen nu, dat de heer Thiers zelve en der vurigste aanhangers zoude zijn om, zooaast mogelijk, weerwraak tegen de Duitschers te nemen. Wij kunnen niet gelooven dat de man, wiens wijsheid en voorzichtigheid den wapenstilstand en den vrede derd sluiten; die zijn eigene denkwijze en voorliefde ten offer bracht voor 't geluk van Frankrijk, zijn vaderland nu reeds onbedacht, en zelfs onvoorbereid, in een nieuwen afgrond van bloed en jammeren zou willen storten...

Wat in Frankrijk gevreesd moet worden, en wat wij van den eersten dag der uitbreking van den fransk-duitsehen oorlog met bekommring voorzag, is de zucht der meerderheid van de nationale of wetgevende Vergadering, om den keizers- of koningstroom in Frankrijk beroep te richten; den Pretendentenstrijd. De Pruis zou eerst een tweeden, wellicht nog rampzaliger burgerkrijg, en daarna een onvoorzichtigen huteulandschen oorlog te weeg brengen, welke Frankrijk nog dieper in vernedering en ongeluk zouden storten.

Mgr. Pompallier, bisschop van Auckland, welke te Lyon overleden is, is de held geweest van eene der schrikkelijksste avonturen, welke aan eenen mensch kunnen voorvallen. In april 1852 was hij in Nieuw Zeeland; op zekeren dag werd hij met twee andere zendingen door de kannibalen gevangen genomen, en men besloot om ze op te eten. Men bereidde te dien einde eenige roosters, en de slachtoffers werden aangebracht. Twee bijslagen zonden de twee missionarissen naar de andere wereld. De beurt van Mgr. Pompallier was gekomen. Eensklaps komt hij op een slim gedacht. Hij vraagt zijne beulen een oogenblik uitstel, omdat hij zelf, zegde hij, het vuur wilde aansteken, waarop hij ging georoosterd worden. De wilden wachten zich wel aan dien wensch te weerstaan. Toen haalde Mgr. Pompallier een fosfoorstekje uit den zak — het laatste dat hem overbleef — en stak het in brand met het over den mantel te wrijven van eenen der beulen. Al de kannibalen, met schrik bevangen, vluchtten huijld weg, en Mgr. Pompallier kon ongehindert weggaan, na zijne makkers begraven te hebben.

Blanqui wordt zo in zijne cel of speelt den zinnelooze. Hij gelooft dat het gouvernement veranderd is en dat het de graaf van Parijs is welke regeert. Dikwijls ook beweert hij dat men hem van honger wil doen sterven. Zijne zuster heeft de toelating bekomen om hem dikwijls te mogen bezoeken.

Het zijn niet alleen de belgische dagbladen die de beruchte keizer Napoleon ter bereiking zijner heerschzuchtige plannen wilde uitkooopen, zoaals gebleken is uit het dossier Lessines, ook sommige duitseh dagbladen wilde de eerlijke (?) man van Chislehurst in zijne hand hebben, zoo als blijkt uit eenen brief dezer dagen in de « Norddeutsche Allgemeine Zeitung » afgekondigd, en luidende als volgt :

« OMKOOPING VAN DUITSCHE DAGBLADEN.

Parijs, 21 mei 1868.

» Sire!

» Op bevel van U. M. heb ik de eer de volgende opgaf in te dienen, zijnde eene raming van de sommen, waarvoor de personen, met wie ik heb onderhandeld, voor U. M. kunnen gewonnen worden :

» Dr. Sausen, « Mainzer Journal, » voor 5000 fr. per jaar.

» De « Neue Zeitung » te Spiers, welke de heer Sausen zal overnemen voor 3000 à 4000 fr. per jaar.

» De « Echo der Gegenwart » te Aken, voor 5000 fr per jaar.

» De « Rheinische Zeitung » te Keulen, het invloedrijkste blad. Ten einde zich te verzekeren van de medewerking van den opsteller van bedoeld dagblad, den heer H. Bürgers, een man van aanzien, zal men ongeveer 5000 fr. per drie maanden behooren aan te wenden, in dier voege, dat de zaak zoowat op 22 tot 23,000 fr. zal te staan komen.

» Ik ben met de genoemde heeren overeen gekomen, dat ik hun de toegelegde gelden per drie maanden zal doen toekomen en wel aan de verschillende adressen in het buitenland, en wel in Engeland, ten einde op die wijze zorg te dragen dat de bron, waaruit die sommen hun toevloeden, ten allen tijde geheel onbekend blijve. Zoodra de betaling daarvoor heeft plaats gehad, zal ik de kwitantien in handen stellen van den persoon, die met het vertrouwen van U. M. ten dezen opzichte is vereerd.

» Ten einde te voorkomen dat de opmerksaamheid der pruisische postbeambten zich op deze zaak vestige, zal ik in mijn naam een abonnement op elk dier dagbladen nemen, indien U. M. dit goedvindt, ten einde die vervolgens in handen van U. M. te doen komen, opdat U. M. tevens de gelegenheid moge erlangen den arbeid dier heeren te controleren.

» Ik heb de eer met den diepsten eerbied te zijn,

» Van Uwe Majesteit,

» De onderdanigste en gehoorzaamste dienaar,

» CURTIS. »

Van waar dit belangrijke document is gekomen, geeft het blad niet op. Men mag echter veronderstellen, dat het officieuse blad, waarin het voorkomt, en welk het orgaan is van den rijkskanselier van Bismark, bedoeld document heeft verkregen uit de massa stukken in den jongsten oorlog buit gemaakt, waarvan de heer van Bismark, naar hij vroeger eens verklaarde, een zoo spaarzaam gebruik had gemaakt.

Nederland.

Uit Hulst schrijft men aan de hollandsche bladen :

« Een vreeslijk ongeluk heeft op Nieuwjaarsdag, de bewoners der naburige grensgemeente Clinge met schrik geslagen. Vier om hunne woestheid bekende personen liepen, van den vroegen morgen, kroeg in kroeg uit om hunne zoogenaamde nieuwjaarswenschen een ieder te brengen. Dronken geworden, begon hun de weg van de eene herberg tot naar de andere te lang te vatten, daarom paard en kar ingespannen, en onder lieren en vloeken holde men nu het dorp rond. De aanmerkingen van den veldwachter werden met de zwaarste godslasteringen beantwoord. Niemand kon hun iets doen! Niemand kon hen deeren! Op een der hoofdvegen van het dorp verheft zich een groot steenen kruisbeeld op een zwaren, twee trappen hoogen arduinen voet; daar ging het op los.

« Bij daar ook! » braakte men onder vloeken uit. « Hij ook, die daar hangt, kan ons niets; rijden wij hem omver. Vooruit! vooruit! » De dronken voerman zweept het schuimende paard en in volle vaart rijdt men op het kruisbeeld af; men nadert; de zweepsaal weergalmt in de lucht; de snijdende koord wordt nogmaals met geweld het paard om de lenden geslagen; een vreeselijke godslastering wordt uitgebraakt; het voertuig stoot terug op het hardsteenen voetstuk; oog een vloek. De vloekende voerman wordt door den schok over de kar geworpen met het hoofd tegen den voet van het beeld des Gekruisden geslingerd en... was een lijk. »

Duitschland.

WANORDE TE BERLIJN.

Het is eene bekende zaak, dat het schuim der zoogezegde berlijnsche bevolking zich, bij den overgang van het oude in het nieuwe jaar, groote baldadigheden veroorlooft, die de veiligheid der rustige voorbijgangers niet weinig hinderen. Ook ditmaal herhaalde zich dit tooneel, dat als gewoonlijk in de nabijheid van het koninklijk paleis en « Unter den Linden » het hevigst was. De politie, zoowel te paard als te voet in groot getal aanwezig, had dien omtrek afgezet en beantwoordde de hageblui van steenen die haar toegeslingerd werd. met het uiteenrijgen der menigte, die grootendeels uit het jonge jouthagel bestond. Tot deze uitdrijving waren intusschen eenige charges met blanken sabel nooig. Het getal der in hechtenis genomen beliep echter dit jaar, dank zij de voorzorgen, niet meer dan 20 en terwijl het verleden jaar 1100 lantaarnglazen werden gebroken, werden er nu slechts 376 aan stukken geslagen.